

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਪਚਾਸੀਵਾਂ

ਦੇਹਧਾਰੀ ਦਿਵਯਤਾ: ਪਤਰਸ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਸਵੀਕਾਰੇਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਰਥ

Jeff Pippenger

2024-04-15

ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੇਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਸੀਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਹੈ, ਮਸੀਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਲੋਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਆਖਦੇ ਹਨ? ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਈ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ; ਕਈ, ਏਲਿਆਹ; ਅਤੇ ਹੋਰ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ, ਜਾਂ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਆਖਦੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਉਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸ਼ਿਮਉਨ ਬਾਰਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ, ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ, ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।
ਮੱਤੀ 16:13-19।

ਪਤਰਸ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਸੱਚਾਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਪਾਨਿਉਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਸੀ। ਪਾਨਿਉਮ ਅਜਗਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ-ਸਥਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨਾਨ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ। "ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ" ਯੂਨਾਨੀ ਬੱਕਰਾ-ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਰ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਉਮ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ। ਪਾਨਿਉਮ ਦਾ ਸਰੋਤ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਯਰਦਨ" ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਥੱਲੇ ਉਤਰਣ ਵਾਲਾ," ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਉੱਤਰੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜ ਦੇ ਚਸ਼ਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਚਸ਼ਮਾ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰਮੇਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਵਿੱਤਰ," ਅਤੇ "ਯਰਦਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਥੱਲੇ ਉਤਰਣ।" ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜ ਦੀਆਂ ਉੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵਗਦਾ ਹੋਇਆ ਯਰਦਨ ਰਿਫ਼ਟ ਘਾਟੀ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੜ੍ਹਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਬਿੰਦੂ ਹੈ।

ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਵਤਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ "ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ" ਵੱਲ ਉਤਰੇ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਅਵਤਰਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਉਹਨਾਂ ਜਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ "ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਸਥਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਰਾ ਜਲ ਹੈ, ਜੋ ਮਹਾਂਸਾਗਰ ਨਾਲੋਂ ਨੌਂ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਖਾਰਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਨ-ਭੇਟ ਦੇ ਹਰ ਭੇਟ-ਅਰਪਣ ਨੂੰ ਤੂੰ ਲੂਣ ਨਾਲ ਸਵਾਦੀ ਕਰੀ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਨ-ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਲੂਣ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ; ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਭੇਟਾਂ ਨਾਲ ਤੂੰ ਲੂਣ ਅਰਪਣ ਕਰੀ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:3.

ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜ ਦੇ ਚਸ਼ਮਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੋਏ, ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਿਬੇਰੀਅਸ ਝੀਲ ਅਤੇ ਕਿਨਨੇਰਤ ਝੀਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਲੀਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੁੰਡੀ" ਜਾਂ "ਮੋੜ ਦਾ ਬਿੰਦੂ।" ਟਿਬੇਰੀਅਸ ਉਸ ਰੋਮੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਅੰਗੁਸਤੁਸ ਕੈਸਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਝੀਲ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਨਨੇਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇੱਕ ਵੀਣਾ" ਜਾਂ "ਇੱਕ ਸਾਜ਼।" ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਮੋੜ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਉਹ ਸੀ ਜਦੋਂ ਟਿਬੇਰੀਅਸ ਕੈਸਰ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵੀਣਾ ਨਿਸ਼ਬਦ ਹੋ ਗਈ। ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਗਵਾਹੀ, "ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਉਹ ਮਿਲਾਪ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਘਟਿਆ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਿਵਯ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਪਾਨ ਦੇ ਸੋਤੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਜਲ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ ਹਨ। ਪਾਨ ਦੇ ਸੋਤੇ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਉਹ ਓਸ, ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਹਿਮ ਸੀ ਜੋ ਹਰਮੇਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਸਨ; ਹਰਮੇਨ ਉਸ "ਪਵਿੱਤਰ" ਪਹਾੜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਪਰਲਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਹੈ।

ਦਾਉਦ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਦਾ ਗੀਤ। ਵੇਖੋ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਵੱਸਣ! ਇਹ ਉਸ ਕੀਮਤੀ ਤੇਲ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਡੋਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਵਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ; ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਤੱਕ ਉਤਰਿਆ; ਹਰਮੇਨ ਦੀ ਓਸ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਉਸ ਓਸ ਵਾਂਗ ਜੋ ਸਿਓਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਉਤਰੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਓਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਲਈ ਜੀਵਨ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 133:1-3.

"ਅਨਮੇਲ ਸੁਗੰਧਿਤ ਤੇਲ" ਜੋ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਵਗਦਾ ਹੋਇਆ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਤੇਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਯਾਜਕਾਂ ਵਜੋਂ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਲਹੂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਹਾਰੂਨ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਉੱਤੇ ਛਿੜਕੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਸਤੂ ਵੀ। ਕੁਚ 29:21.

ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕੱਠੇ ਪੁਰੋਹਿਤਪਨ ਵਜੋਂ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ "ਤੇਲ" ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਰੂਨ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜ ਦੀ ਓਸ ਵਰਗਾ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਓਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਓਸ ਵਰਗਾ ਵੀ। "ਤੇਲ" ਅਤੇ "ਓਸ" ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੇ ਆਕਾਸ਼ੋ, ਕੰਨ ਧਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਹੇ ਧਰਤੀ, ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣ। ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਰਖਾ ਵਾਂਗ ਟਪਕੇਗਾ, ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਅੰਸ ਵਾਂਗ ਝਰੇਗੀ, ਨਰਮ ਬੂਟੀ ਉੱਤੇ ਹਲਕੀ ਵਰਖਾ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਦੀਆਂ ਫੁਹਾਰਾਂ ਵਾਂਗ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ: ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮਹਾਨਤਾ ਦਿਓ। ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 32:1-3.

"ਤੇਲ" ਉਹ "ਸਿੱਖਿਆ" ਹੈ ਜੋ ਸੀਯੋਨ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਝੜਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਉਹ "ਤੇਲ" ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਯਾਜਕ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਮੀਂਹ

ਵਾਂਗ ਟਪਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਲ ਵਾਂਗ ਰਿਸਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ" ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਏਕਤਾਬੱਧ ਯਾਜਕਾਈ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਉਹ ਝੰਡਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਅਤੇ ਲਾਉਡ ਕ੍ਰਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਕਿੰਨੇ ਸੁੰਦਰ ਹਨ ਜੋ ਸੁੱਖ-ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਭਲੇ ਦਾ ਸੁੱਖ-ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਸਿਓਨ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਤੇਰੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਗੇ; ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਗਾਵਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਸਿਓਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਅੱਖੀਂ ਅੱਖ ਪਾ ਕੇ ਵੇਖਣਗੇ। ਹੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਉਜਾੜ ਥਾਵੇਂ, ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਫੁੱਟ ਪਓ, ਇਕੱਠੇ ਗਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਂਹ ਨੰਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਰੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 52:7-10.

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ, ਜੋ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਏਕਤਾਮਈ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਓਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।" ਜਿਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਫਿਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਰਥ "ਉਲਟ ਦੇਣਾ" ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਓਨ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਿਓਨ ਵਿਖਰਾਅ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਧਵਾਸ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਉਲਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖ਼ਬਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਭਲਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਲਿਆਵਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੇਖਿਤ ਅੰਤ ਦਿਆਂ। ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਓਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਖੋਜੋਗੇ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਪਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੰਦੀਵਾਈ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਦੇੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਉਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 29:10-14.

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਐਸੀ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ: ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਲੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਵੇਖ, ਉਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਬੰਧਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 30:1-3.

ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਜ਼ਰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਵਿਲਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੀਖਾਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਰਮੇਨ ਪਰਬਤ (ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਬਤ) ਦੀ "ਓਸ" ਹੈ, ਜੋ ਪਾਨ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨੂੰ ਪਾਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਮਸੀਹ ਬਣਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ।

ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਤਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਵਾਲੀਆਂ "ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ" ਦੀਆਂ ਜਲਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦਾ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ—ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸੀ, ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ, ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵੀ—ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ "ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ" ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਡਾਲੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਧੁਆਈ ਨੂੰ ਉਲਟ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਕਰਨ, ਸੁੱਧ ਕਰਨ, ਏਕਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਇਬਲੀਅਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ, ਪਾਨਿਯੂਮ, ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਸਦੀਵੀਕਾਲ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੀ ਸਾਕ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੱਥੀ ਦੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਅਠਾਰਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸਾਈਮਨ ਬਰਯੋਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਗਣਿਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਣਹਾਰ ਵਜੋਂ ਮਹਿਮਾਮੰਡਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੱਥੀ 16:18 "ਫਾਈ" ਦਾ ਗਣਿਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹੈ।

"ਫਾਈ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਣਿਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਫਾਈ" ਸ਼ਬਦ "ਫਿਲਿੱਪੀ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਨਿਯੂਮ ਨਗਰ ਦੇ ਦੋ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅੰਕਿਤ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਣਿਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨਾਮ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਸੰਖਿਆਕਾਰ ਵਜੋਂ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਹੀ ਪਦ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਵੇਗਾ, ਅਦਭੁੱਤ ਸੰਖਿਆਕਾਰ ਨੇ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਸੱਚਾਈ "ਫਾਈ" ਦੇ ਗਣਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਮੱਤੀ 16:18.

ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਵੀ ਕਿ ਉਹੀ ਵਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਚਨ ਨੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ, ਵਿਆਕਰਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੁਤਾਬਕ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹੋਏ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:11।

ਫਾਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਯੂਨਾਨੀ ਅੱਖਰ φ (ਫਾਈ) ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਣਿਤਕ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲਗਭਗ ਕੀਮਤ 1.618033988749895 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਵਰਨ ਅਨੁਪਾਤ ਜਾਂ ਦਿਵਿਆ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ "ਅਪਰਿਮੇਯ ਸੰਖਿਆ" ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਧਾਰਣ ਭਿੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦਸ਼ਮਲਵ ਰੂਪ ਬਿਨਾਂ ਦੁਹਰਾਓ ਦੇ ਅਨੰਤ ਤੱਕ ਚਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਵਰਨ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਉਲੇਖਣੀਯ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਗਣਿਤ, ਕਲਾ, ਵਾਸਤੁਕਲਾ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਜਿਆਮਿਤੀ ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਆਯਤਾਂ, ਪੰਚਭੁਜਾਂ ਅਤੇ ਡੇਡੈਕਾਹੀਡਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਲੰਬੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਛੋਟੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਅਨੁਪਾਤ ਫਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਾਸਤੁਕਲਾ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਨਹਿਰਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸੁੰਦਰਤਾਪੂਰਣ ਅਨੁਪਾਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਾਸਤੁਕਾਰਾਂ ਨੇ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਭਿਆਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਕਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੱਕ, ਰਚਨਾਵਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾ-ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗਣਿਤ ਵਿੱਚ, ਸੁਨਹਿਰਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਣਿਤਕ ਸਮੀਕਰਣਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਬੋਨਾਚੀ ਕ੍ਰਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਦ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਪਦਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਫਿਬੋਨਾਚੀ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਪਦ ਵੱਧਦੇ ਹਨ, ਲਗਾਤਾਰ ਪਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫਾਈ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 16:18 ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਗਣਿਤਕ ਫਾਈ (1.618...) ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ, ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ "ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਸਤਖ਼ਤ—ਪਲਮੇਨੀ ਹੋਣ ਦੀ, ਅਦਭੁਤ ਸੰਖਿਆ ਹੋਣ ਦੀ, ਜਾਂ ਭੇਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਦੀ—ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਗੋਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਯੁੱਧ-ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਯੁੱਧ-ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ "ਪਤਰਸ" ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ "ਸ਼ਿਮਔਨ"—ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ—ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ "ਪਤਰਸ" ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

ਉਹ "ਚੱਟਾਨ" ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ, ਉਹੀ ਨੀਂਹ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੈ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚੀ ਨੀਂਹ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਮਔਨ ਨੇ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ "ਸੁਣਿਆ," ਮੁਰਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਸਲੀਬ ਤੱਕ, ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ, ਹਰ ਦਿਨ ਦੋ ਵਾਰ, ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬਲੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ, ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬਲੀ ਯਾਜਕ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹਵੀਂ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਮਰਿਆ।

"ਸਭ ਕੁਝ ਭੈ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯਾਜਕ ਬਲੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਹੀ ਲੱਗਾ ਹੈ; ਪਰ ਛੁਰੀ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਬਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਮਣਾ ਬਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦੀ ਭੇਟ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਪੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।" *The Desire of Ages*, 757.

ਜਿਸ "ਚੱਟਾਨ" ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਉਹੀ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਅੰਕ "ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ" ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਰਬਸੱਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਮੱਤੀ 16:18।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਯਹੇਵਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਦਾ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ।” ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 29:29। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਗਿਆਨ ਪਰਮ ਉੱਚੇ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਗਮ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਜੋਤ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਉੱਡੇਲੀ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਰਤਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਗਲਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੇ ਜੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ; ਪਰ ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਿਨਾ ਨਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕੰਪਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵਹਿੰਦੇ ਫਿਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬੁੱਧੀਆਂ ਵੀ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸੰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨ-ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਇੰਨੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲਿਖਤ-ਅਭਿਲੇਖਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਆਪਣਾ ਲੰਗਰ ਗੁਆ ਬੈਠਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਲਦੇ-ਟਕਰਾਂਦੇ ਫਿਰਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਦੇ ਦਿਵਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਡੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਨੁੱਖੀ ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਅਣਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਸੰਦੇਹਵਾਦੀ, ਜੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਅਪੂਰਨ ਸਮਝ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰਨ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੁਸਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਰ ਸੱਚਾਈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਗਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਇਸ ਲਈ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਮਨ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਦੰਭਪੁਰਣ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।”

“ਤਦਾਪਿ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਵੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਭੈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਸ

ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਜਰੂਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ 'ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ' ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਖੋਜ ਸਕੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿੰਨਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਕਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਿਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੀਮਿਤ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਦਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਕਿ ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਗੁਣ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅੰਤਰਲੱਗੀ ਊਰਜਾ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਟੱਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਵੀ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਝੂਠਾ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਸੇਵਕ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨਤਾ, ਇੱਕ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਇੱਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।' ਯੂਹੰਨਾ 5:17."

"ਲੈਵੀ, ਆਪਣੇ ਉਸ ਭਜਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਹਮਯਾਹ ਨੇ ਲਿਖਤਬੱਧ ਕੀਤਾ, ਗਾਂਦੇ ਸਨ, 'ਤੂੰ, ਕੇਵਲ ਤੂੰ ਹੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ; ਤੂੰ ਆਕਾਸ਼, ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੈਨਾ ਸਮੇਤ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ, ... ਰਚਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।' ਨਹਮਯਾਹ 9:6. ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿਸਟੀ-ਕਰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ 'ਕੰਮ ਤਾਂ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਸਨ।' ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:3. ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੋ ਯੰਤਰ-ਵਿਧੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਬਜ਼ ਧੜਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਸਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਹਰ ਇਕ ਸਾਹ, ਦਿਲ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਧੜਕਣ, ਉਸ ਦੇ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਧਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਚਲਦੇ-ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਅਸਤਿਤਵ ਹੈ।' ਪ੍ਰੈਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:28. ਇਹ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਧਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਉਪਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਗ੍ਰਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਯਮਤ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ 'ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਵੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।' ਯਸਾਯਾਹ 40:26. ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬਨਸਪਤੀ ਫਲਦੀ-ਫੁੱਲਦੀ ਹੈ, ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਖਿੜਦੇ ਹਨ। ਉਹ 'ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਘਾਹ ਉਗਾਉਂਦਾ ਹੈ' (ਜ਼ਬੂਰ 147:8), ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਘਾਟੀਆਂ ਉਪਜਾਊ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰ ... ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ,' ਅਤੇ ਹਰ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਨਿੱਕੇ ਕੀੜੇ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਤੱਕ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਜਨਕਾਰ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, 'ਇਹ ਸਭ ਤੇਰੀ ਹੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਜੋ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਚੰਗਿਆਈ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।' ਜ਼ਬੂਰ 104:20, 21, 27, 28. ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਲਈ ਮੀਂਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਉਹ ਬਰਫ਼ ਨੂੰ ਉੱਨ ਵਾਂਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਪਾਲੇ ਨੂੰ ਰਾਖ ਵਾਂਗ ਵਿਖੇਰਦਾ ਹੈ।' ਜ਼ਬੂਰ 147:16. 'ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਛੇਰਾਂ ਤੋਂ ਭਾਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੰਡਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪੌਣ ਨੂੰ ਕੱਢ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।' ਯਿਰਮਿਯਾਹ 10:13."

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸੱਚਾ ਵਿਗਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਆਗਿਆਪਾਲਨਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਅਚਰਜ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਉੱਚਾਈਆਂ ਤੱਕ ਉੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਜੋ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ। ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿਗਿਆਨ

ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਝੂਠੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਬਚਨ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਜੋਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।” Patriarchs and Prophets, 113–115.